משלי פרק ב

:ה'! באתי לכאן כי הטיתי ליבי לקריאתך

"וּנְחַלְתֶּם אוֹתָה אִישׁ כְּאָחִיו!י".

באתי לכאן כדי ללמוד חלוקה הוגנת.

- אתה נותן מפיך חכמה תבונה ודעת. אנא

תן לי חכמה לשמוע לקרוא וללמוד מאחרים.

תן לי תבונה להסיק מסקנות ורעיונות חדשים.

תן לי דעת להבחין בין אמת לשקר.

תן לי תושיה ליישם את הרעיונות במציאות.

תן לי דעת להבחין בין טוב לרע.

תן לי תבונה לבנות הוכחות וחישובים נכונים.

תן לי חכמה לדבר לכתוב וללמד אחרים.

עזור לי לחלק דברים בצדק ומשפט ובמישרים.

בְּנִי! אָם תִּקַּח אֲמֶרָי, וּמִצְוֹתֵי תִּצְפּּן אִתְּד, לְהַקְשִׁיב לַחָּכְמָה אָזְנֶךְ - תַּטֶּה לִבְּךְ לַתְּבוּנָה.

כִּי אָם לַבִּינָה תִקְרָא, לַמְבוּנָה תִמֵן קוֹלֶדְ,

אָם תְּבַקּשֶׁנָּה כַכָּסֶף, וְכַמַּטְמוֹנִים תַּחְפְּשֶׂנָה -אָז תָּבִין יִרְאַת ה', וְדַעַת אֱלֹהִים תִּמְצָא.

פָּי ה' יִתֵּן חָכְמָה מִפִּיו דַעַת וּתְבוּנָה,

וצפן[יִצְפֹּן] לַיְשָׁרִים תּוּשִׁיָּה, מָגֵן לְהֹלְכֵי תֹם, לִנְצֹר אָרְחוֹת מִשְׁפָּט, וְדֶרֶךְ חסידו[חֲסִידִיו] יִשְׁמֹר. אָז תָּבִין צֶדֶק וּמִשְׁפָּט וּמֵישָׁרִים, כָּל מַעְגַּל טוֹב.

פִּי תָבוֹא חָכְמָה בְלִבֶּךְ, וְדַעַת לְנַפְשְׁךְ יִנְעָם.

- מְזִמָּה תִּשְׁמֹר עָלֶיךּ, מְבוּנָה תִנְצְרֶכָּה

לְהַצִּילְךְ מִדֶּרֶךְ רָע, מֵאִישׁ מְדַבֵּר תַּהְפָּכוֹת,
הַעֹזְבִים אָרְחוֹת ישֶׁר, לַלֶּכֶת בְּדַרְבֵי חֹשֶׁךְ,
הַשְּׁמֵחִים לַעֲשׁוֹת רָע, יָגִילוּ בְּתַהְפָּכוֹת רָע,
אֲשֶׁר אָרְחֹתֵיהֶם עִקְשִׁים, וּנְלוֹזִים בְּמַעְגְּלוֹתָם.

לְהַצִּילְךָ מֵאשָׁה זָרָה, מִנְּכְרִיָּה אֲמָרִיהָ הָחֲלִיקָה, הַעֹּבֶבֶת אֵלוּף נְעוּרֶיהָ, וְאֶת בְּרִית אֱלֹהֶיהָ שְׁכֵחָה, בִּי שְׁחָה אֶל מְנֶת בֵּיתָה, וְאֶל רְפָאִים מֵעְגְּלֹתֶיהָ, בִּי שְׁחָה אֶל מְנֶת בֵּיתָה, וְאֶל רְפָאִים מֵעְגְּלֹתֶיהָ, בְּל בָּאֶיהָ לֹא יְשׁוּבוּן, וְלֹא יַשִּׂיגוּ אָרְחוֹת חַיִּים.
לְמַעַן מֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ טוֹבִים, וְאָרְחוֹת צַדִּיקִים תִּשְׁמֹר.
כִּי יְשָׁרִים יִשְׁכְּנוּ אָרֶץ, וּתְמִימִים יִנְתְרוּ בָה,
בִּי יְשָׁרִים יִשְׁכְּנוּ אָרֶץ, וּתְמִימִים יִנְתְרוּ בָה,

ּוּרְשַׁעִים מֵאֶרֶץ יִכָּרֵתוּ, וּבוֹגְדִים יִסְחוּ מִמֶּנְּה.